

ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนาม Sexual Meaning in Noun-Incorporated Compound Verbs

ชนิกา พรหมมาศ^{*1} ณรงค์พล เสือน้อย² นรายุทธ ลาโพธิ์³ ปาณิสรา สิทธิเกษร⁴ ณัฐกรรณ์ เหลืองสอาด⁵

Chanika Prommas^{*1} Narongpol Suanoi² Narayut Lapho³ Panisara Sitthikesorn⁴

Nattakorn Leungsa-ard⁵

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทความหมายเรื่องเพศในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ความหมายเรื่องเพศแบบตรงไปตรงมา แต่พบว่ามีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ได้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำซึ่งมีการใช้เชิงอุปลักษณ์จำนวน 59 คำ โดยแบ่งประเภทความหมายออกเป็น 2 ระดับ คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 30.51

* Corresponding Author, e-mail: chanika.p@nsru.ac.th

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹ Assistant Professor, Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhon Sawan Rajabhat University

² ครู โรงเรียนชางราษฎร์วิทยา (อินทร์-ชุ่ม ดีสารอุปถัมภ์) สังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร

² Teacher, Chakungraowittaya School under the Kamphaeng Phet municipality,

³ ครู โรงเรียนค่ายบางระจันวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

³ Teacher, Kaibangrachanwittayakom School under the Singburi Angthong

⁴ ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดลำประดาใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

⁴ Assistant Teacher, Wat Lampradatai School

⁵ ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดกร่างสามยอด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3

⁵ Assistant Teacher, Wat Grangamyod School under the Suphanburi

Received: December 4, 2021 / Revised: April 24, 2023 / Accepted: May 2, 2023

และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 69.49

การจัดหมวดหมู่กลุ่มคำที่มีความหมายหรือนัยยะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 5 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 5 คำ 2) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้นจำนวน 3 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 5 คำ 3) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 5 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 10 คำ และ 4) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถีของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 5 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 21 คำ

คำสำคัญ: ความหมาย เพศ คำกริยาประสมแบบรวมนาม

Abstract

This research aimed to analyze and classify types of sexual meaning in noun-incorporated compound verbs in Thai language. The result demonstrated that there was no noun-incorporation of compound verbs that had a direct meaning, but there were 59 noun-incorporation of compound verbs in the grammaticalization for words used in the metaphor which were classified into 2 levels of meaning: 30.51 percent of 18 incompleated conventional noun-incorporated

compound verbs, and 69.49 percent of 41 completed conventional noun-incorporated compound verbs.

There were 4 classification groups of noun-incorporated compound verbs with meanings related to sexuality: 1) 5 words of phrases related to gender of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 5 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs; 2) 3 words of phrases related to physical sexual characteristics of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 5 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs; 3) 5 words of phrases related to sexual activities of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 10 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs, and 4) 5 words of phrases related to sexual orientation of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 21 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs.

Keywords: Meaning sexuality noun-incorporated compound verbs

บทนำ

คำกริยาประสมแบบรวม เป็นคำประสมที่มีหน้าที่เป็นคำกริยา โดยคำประสมรูปแบบนี้เกิดจากการนำคำกริยาและคำนามมารวมเพื่อสร้างคำประสม และเมื่อรวมแล้วจะกลายเป็นคำกริยา กล่าวคือ คำนามจะถูกกลืนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของคำกริยาใหม่ที่เกิดขึ้น (Mithum, 1984 อ้างถึงใน ชนิกา พรหมมาศ, 2560) การศึกษาเรื่อง

กริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย ของชนิกา พรหมมาศ (2560) ได้ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้าง วากยสัมพันธ์ และอรรถสัมพันธ์ของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์หน้าที่นิยมเชิงแบบลักษณ์ภาษา โดยศึกษาข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 นอกจากนี้ยังศึกษาคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีการใช้นอกเหนือจากพจนานุกรมบางคำจากเอกสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ.2550-2554 รวมทั้งคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

งานวิจัยนี้ได้อธิบายถึงคำกริยาประสมแบบรวมนาม คือ คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาที่มีโครงสร้างแบบรวมนาม (เช่น นาม+กริยา กริยา+นาม) จะมีลักษณะโครงสร้าง (structure) แบบลำดับเรียง (word order) ลำดับชั้น (hierarchy) และหมวดหมู่ (class label) ขององค์ประกอบหน่วยไวยากรณ์ เช่น กริยา-นาม นาม-กริยา นาม-วิเศษณ์ รวมทั้งมีวากยสัมพันธ์ (syntax) แบบหน่วยนาม (argument) เช่น ประธาน กรรม กรรมอ้อม และวิเศษณ์ และมีความสัมพันธ์เชิงความหมาย (semantic relation) ของหน่วยนามร่วม (argument) กับกริยา เช่น เป็นผู้กระทำ (agent) ผู้ทรงสภาพ (patient) ผู้ประสบ (experiencer) เครื่องมือ (instrument) ฯลฯ

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว พบว่าคำกริยาประสมแบบรวมนามมีประเด็นที่น่าสนใจและควรมีการศึกษาเพิ่มเติม คือ วิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย เช่น คำกริยาประสมที่ให้ความหมายตรงไปตรงมา (endocentric compounds) และคำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (conventionalized compounds) (อัญชลี สิงห์น้อย, 2552: 33)

คำกริยาประสมที่ให้ความหมายตรงไปตรงมา คือ คำกริยาประสมที่มีวากยสัมพันธ์และอรรถสัมพันธ์ที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมา ไม่มีการใช้ในเชิงอุปลักษณ์อย่างเห็นได้ชัด มักจะเป็นคำกริยาประสมที่เลียนวากยสัมพันธ์วลีหรือประโยค เช่น คั้นคว่ำ เรียนรู้ ขนส่ง ได้ดี ชิงดี รักดี ลองดี แก่แค่น เศร้าใจ ดีใจ ได้ใจ

กินมือ กินช้อน ช้ำมเรือ เดินเท้า ใจเต้น ใจดี ใจร้าย ลมขึ้น ฯลฯ ส่วนคำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ คือ คำกริยาประสมที่ได้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำซึ่งมีการใช้เชิงอุปลักษณ์แล้ว จะมีความหมายจำเพาะของคำ (exocentric) เช่น ใจดี ใจดำ หัวเสีย ท้องเดิน หน้าแตก ถอยรถ ถังแตก ตีปีก ดำน้ำ ตาขาว กดคอ จับมือ ฯลฯ (อัญชลี สิงห์น้อย, 2552: 33-34) โดยเฉพาะคำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ผู้วิจัยพบว่ามีข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ใช้ในบริบทของการสื่อสารในชีวิตประจำวันประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การสื่อความหมายเรื่องเพศในเชิงอุปลักษณ์ เช่น กินผิว กินเมีย ขึ้นครุ ขึ้นห้อง ขึ้นคาน จับไก่ ฉีกทุเรียน ชนข้าง ชักว่าว ฯลฯ

การกล่าวถึงเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีค่านิยมเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำว่าไม่ควรกล่าวถึงเรื่องเพศในที่สาธารณะ (การุญญ์ พนมสุข, 2549: 1) คำว่าเพศซึ่งมีที่มาจากคำในภาษาบาลี (ป.เวส) และภาษาสันสกฤต (ส.เวช) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง กินความตั้งแต่เรื่องของความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในทางสรีระ ไปจนถึงเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก ความปรารถนา ความเป็นชายความเป็นหญิง ตลอดจนกิจกรรมและพฤติกรรมทางเพศ (มลฤดี ลาภิมล และคณะ, 2551: 224)

คำว่า เพศ มีความหมายครอบคลุมเกี่ยวข้องถึง 3 ความหมาย คือ 1) เพศทางชีวภาพ (Biological Sex) ที่สามารถบอกได้จากหลักฐานทางชีวภาพ คือ อวัยวะเพศ หรือโครโมโซมเพศ 2) เพศภาวะ (Gender) หมายถึง ภาวะของเพศจากการประกอบสร้าง การขัดเกลา และการหล่อหลอมภายในจิตใจ และสังคมวัฒนธรรม เช่น ความเป็นหญิงและความเป็นชาย และ 3) เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปรารถนาและแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และกามกิจ ที่เป็นระบบความคิด และพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์กับมิติทางการเมือง

เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลาย (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554: 44)

งานวิจัยของ บงกชกร ทองสุก (2558) ได้ศึกษาอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ในคำศัพท์เรื่องเพศ จากพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 พบว่าคำอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ที่สื่อถึงเรื่องเพศสามารถจำแนกได้เป็น 4 ส่วน คือ 1) อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ในทางความหมายบ่งบอกถึงสถานะทางเพศในสังคม เช่น ชงค์ เดือน แมน ชะนี ซี ผีขุน ผีมะขาม กะเทย เกย์ เกย์คิง 2) อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์สื่อถึงการกระทำระหว่างร่วมเพศ (พฤติกรรมทางเพศ) เช่น กินถั่วดำ กินไข่แดง เจาะไข่แดง 3) อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์เรื่องเพศที่สื่อถึงกิริยาอาการบ่งบอกถึงเพศ เช่น ตะผ่าหมาก แต้วแตก ฉေး เก็บดอกไม้ และ 4) อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์เรื่องเพศในทางความหมายสื่อถึงอวัยวะเพศ เช่น จิม จู๋เจี้ยว น้องชาย นกเขา ไอ้ขิก ไอ้จู๋ไอ้เจี้ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพวรรณ เมืองแก้ว และเชิดชัย อุดมพันธ์ (2563) ที่ได้ศึกษาอุปลักษณะเรื่องเพศในรายการหาคู่ “The Love Machine วงล้อ ลุ้นรัก” ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มอุปลักษณะเรื่องเพศแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) อุปลักษณะสื่อถึงพฤติกรรมทางเพศ 2) อุปลักษณะสื่อถึงอวัยวะทางเพศ และ 3) อุปลักษณะสื่อถึงอุปกรณ์ที่ใช้ขณะมีเพศสัมพันธ์

จากประเด็นศึกษาสำคัญของงานวิจัยดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความหมายของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยที่มีความหมายสัมพันธ์กับเรื่องเพศ โดยจะวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่มีการใช้นอกเหนือจากพจนานุกรม บางคำจากสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ปรากฏใช้จริงและเป็นธรรมชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย ผู้วิจัยมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยพิจารณาคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เกิดจากคำสองคำหรือมากกว่ามาประสมกัน โดยคำที่นำมาประสมกันไม่ว่าจะเป็นคำกริยาคำนาม หรือคำวิเศษณ์รวมนามในตำแหน่งประธาน เช่น จอแบน นมกระฉอก และการรวมนามในตำแหน่งกรรม เช่น ขึ้นครุ ขึ้นห้อง โดยเลือกคำสำคัญในภาษาเพศของสังคมไทย กล่าวคือ เป็นศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เพศภาวะ หรือเพศวิถีที่มีปริบทในการใช้กันอยู่ทั่วไปและบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังพิจารณาคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อเสนอความหมายใหม่ โดยใช้ปริบทที่คำกริยาประสมแบบรวมนามปรากฏร่วมด้วย เพราะปริบทมีส่วนสำคัญในการจัดประเภททางความหมายให้กับคำต่าง ๆ

2. ไม่พิจารณารวมคำบาลี-สันสกฤต คำโบราณ (โบ) และสำนวน เช่น ตกถังข้าวสาร รักนวลสงวนตัว เลี้ยงต้อย ฯลฯ นอกจากนี้คำที่ปรากฏใช้นอกเหนือจากพจนานุกรมบางคำจากสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะพิจารณาประกอบด้วย

3. วิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายตามกรอบแนวคิดของ อัญชลีสิงห์น้อย (2552) ที่ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาประสมภาษาไทยในแนวไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา คือ คำกริยาประสมที่ให้ความหมาย

ตรงไปตรงมา (endocentric compounds) คำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (conventionalized compounds) และใช้กรอบแนวคิดในการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ของ (พิมพ์วัลย์ บุญมงคล, 2551) ที่ศึกษาเรื่อง ภาษาเพศในสังคมไทย: อำนาจ สิทธิและสุขภาวะทางเพศ โดยจัดหมวดหมู่แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ คือ กระบวนการประกอบสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของความเป็นหญิงความเป็นชาย ซึ่งในทางโลกตะวันตกเรียกว่า Gender 2) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ คือ ลักษณะทางเพศที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางกายภาพ หรือ ชีววิทยา เช่น อวัยวะเพศ โครโมโซม ฮอโมน ลักษณะกายวิภาค ฯลฯ 3) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ คือ การแสดงออกทางเพศวิถีในการมีเพศสัมพันธ์กัน และ 4) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี คือ ความรู้สึก รสนิยมทางเพศ รวมถึงความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อบุคคลอื่น เช่น รักต่างเพศ รักเพศเดียวกัน ผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบทั้งเพศหญิงและเพศชาย และไม่ฝักใฝ่ทางเพศ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย พบว่าไม่มีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ความหมายตรงไปตรงมา แต่พบว่ามีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำซึ่งมีการใช้เชิงอุปลักษณ์แล้ว คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ จำนวน 59 คำ โดยแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น พบว่ามีจำนวน 18 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น พบว่ามีจำนวน 41 คำ

การจัดหมวดหมู่คำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยที่ได้วิเคราะห์และจำแนกประเภทความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ผลการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม

คือ 1) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ 2) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ 3) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ และ 4) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี ดังผลการศึกษาต่อไปนี้

1. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น (partially conventionalized) คือ มีคำสมาชิกรวมที่คำใดคำหนึ่งของคำกริยาประสมแบบรวมนามเปลี่ยนแปลงความหมายหรือความหมายนั้นสูญหายไปจากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศพบว่ามีจำนวน 18 คำ โดยสามารถจัดหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

1.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า กินผิว กินเมีย ชายตัว ตายคาอก และปล่อยตัว ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.1.1 กินผิว

คำว่า กินผิว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ว. มีผิวที่คน ๆ ก็ตายจากไปก่อนหมด.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 129) ตัวอย่างปริบทการใช้

- (1) เพราะเธอกินผิวถึงไม่มีใครอยากที่จะแต่งงานด้วย
- (2) ผู้หญิงคนนั้นน่าจะดวงกินผิวนะ

1.1.2 ชายตัว

คำว่า ชายตัว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า เอาตัวแลกเงินตรา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 189) ตัวอย่างปริบทการใช้

- (3) หล่อนเต็มใจชายตัวเพราะอยากได้เงินไปให้ครอบครัว
- (4) รุ่นพี่เผย เด็ก 15 ถูกตบ เพราะอยากเลิกชายตัว

1.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ พบว่ามี 3 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า นมกระฉอก นมล้น และนมมหก ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.2.1 นมกระฉอก

นมกระฉอก หมายถึง กริยาสภาพของหน้าอกของผู้หญิงที่กระเพื่อมอย่างแรง กระดอนหรือกระเด็นออกมา

ตัวอย่างปริบทการใช้

(5) ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจะมาวัด ยังนมกระฉอกแบบนี้ได้ยังไง

1.2.2 นมล้น

นมล้น หมายถึง กริยาสภาพของหน้าอกของผู้หญิงที่พ่นหรือเลเยระดับที่เปี่ยมอยู่แล้วจนล้นออกมา

ตัวอย่างปริบทการใช้

(6) กระแตนมล้นอะ เตะ ๆ ควรใช้วิจารณ์ญาณ (เฮ้อ ดาราเดี๋ยวนี)

1.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วย คำว่า ชนข้าง ชักว้าว ช่วยตัวเอง ทำการบ้าน และเป็นงาน ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.3.1 ชนข้าง

คำว่า ชนข้าง ปรากฏความหมายแบบตรงไปตรงมาในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 คือ ก. ไส้ข้างเข้าปะทะกัน. (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 356) แต่คำว่า ชนข้าง ที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบปริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า ชายสองคนนำอวัยวะเพศมาปะทะกัน

ตัวอย่างปริบทการใช้

(7) “เกย์” คือ ข้างชนข้าง เหนือกว่าเท้าหน้าและเท้าหลัง

(8) อยากชนข้างอะครับ!!

1.3.2 ชักว้าว

คำว่า ชักว้าว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 อธิบายความหมายของคำนี้ คือ ก. ทำให้ว้าวลอยขึ้นไปด้วยการดึงสายป่านให้ว้าวกินลม. (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 369) แต่คำว่า ชักว้าว ในที่นี้มีความหมายหรือนัยยะ

ซึ่งเกี่ยวโยงกับเรื่องเพศ พบปริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (ใช้แก่เพศชาย) ตัวอย่างปริบทการใช้

(9) คลิปฉาว ผู้ต้องหาชักกว่าวโซวีในห้องซัง ตำรวจทนมไม่ไหว กระทบน้ำยิง

1.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า คำเนื้อสด ตัดสวาท ติดอ่าง มุดมุ้ง และอารมณ์เปลี่ยว ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.4.1 คำเนื้อสด

คำว่า คำเนื้อสด ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 แต่พบปริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า หากินในทางเป็นหญิงโสเภณี ตัวอย่างปริบทการใช้

(10) สามีเธอค้ายาเสพติดและคำเนื้อสดจนได้รับฉายาให้เป็นเจ้าพ่อในวงการนี้

1.4.2 ตัดสวาท

คำว่า ตัดสวาท หมายถึง ตัดความสัมพันธ์ฉันชู้สาว ตัดใจจากความรักรัก ความพอใจ หรือความยินดีในทางกามารมณ์ ตัวอย่างปริบทการใช้

(11) ตัดสวาททรืฮานน่า 'บราวน์' ตายรั้งของเก่า รีเทิร์นแฟนนางแบบ

2. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น (fully conventionalized) คือ คำทั้งคำจะแสดงความหมายใหม่ในเชิงอุปลักษณ์ จากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะ ซึ่งเกี่ยวโยงกับเรื่องเพศ พบว่ามีจำนวน 41 คำ โดยสามารถจัดหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

2.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ขึ้นครู ขึ้นคาน ขึ้นหิ้ง ตายรั้ง และแตกพาน ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.1.1 ขึ้นครุ

คำว่า ขึ้นครุ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นครั้งแรกโดยมีผู้พาไป.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 201)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(12) สาวไซด์ไลน์ เปิดหมตใจ รับงานผ่านทวิตเตอร์ โกยเดือนละแสน เผยหนุ่มวัย 20 ชอบขึ้นครุ

2.1.2 ขึ้นห้อง

คำว่า ขึ้นห้อง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. ไปหลับนอนกับโสเภณี.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 202)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(13) ลูกค้าสาวสวย หลอกล่อไรเดอร์ชวนขึ้นห้อง

2.1.3 ขึ้นหิ้ง

คำว่า ขึ้นหิ้ง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. เก็บไว้โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์; ขึ้นคาน” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 202) ส่วนความหมายเชิงเพศ “ขึ้นหิ้ง” มักหมายถึงภรรยาที่ไม่ได้มีประโยชน์ กล่าวคือ ไม่เป็นที่เชิดหน้าชูตา อาจจะแก่ เหี่ยว หรือไม่ตอบสนองทางเพศแล้ว จึงมีเพียงสถานภาพสามีภรรยา ที่ต้องให้เกียรติกัน เปรียบเสมือนพระพุทธรูปที่เคารพบูชาและวางไว้บนหิ้ง แต่คำว่า “ขึ้นคาน” หมายถึงหญิงแก่ที่ยังไม่มีสามี หรือยังไม่แต่งงาน

ตัวอย่างบริบทการใช้

(14) รวบผ้าเมียลงเด็ก16 ค้ากาม ก่อนยกขึ้นหิ้งเป็นเมียน้อยส่งตัวชายต่อร้านโอเคะ

(15) สามีขึ้นหิ้ง ภรรยาขึ้นหิ้ง

2.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า
ขัดจรวด จอแบน ฉีกหูเรียน นกเขาไม่ขัน และสไลด์หนอน ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.2.1 ขัดจรวด

คำว่า จรวด เป็นคำแสดงอุปลักษณ์ซึ่งหมายถึง อวัยวะเพศของผู้ชาย
ขัดจรวด หมายถึง สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ตัวอย่างปริบทการใช้

(16) รวบแล้ววิน จยย. ขัดจรวด โข้วสำเร็จความใคร่ รับทำจริง อ่างป่วย

2.2.2 จอแบน

คำว่า จอ เป็นคำแสดงอุปลักษณ์ซึ่งหมายถึง หน้าอกของผู้หญิง และ
เมื่อนำคำว่า แบน (ว.) มาประสมจึงเกิดความหมายใหม่ คือ หน้าอกเล็ก

ตัวอย่างปริบทการใช้

(17) แรงมาก แซะ “มะปราง” จอแบน ลืมหน้าอกไว้ในท้องแม่! เจอเจ้าตัวตอกกลับแซะบ

(18) ลืมไปเลยว่าเคยจอแบน หญิงแยะ ลูกใหม่ดุ่ม ๆ มาก

2.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 10 คำ ซึ่งประกอบด้วย
คำว่า ขึ้นครู ขึ้นห้อง ชุดทอง จับไก่ ตกเบ็ด ตีฉิ่ง ตีหม้อ รับแขก ลงแขก
และลุ่มปากอ่าว ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.3.1 ขึ้นครู

คำว่า ขึ้นครู พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบาย
ความหมายไว้ว่า “ก. มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นครั้งแรกโดยมีผู้พาไป.”

(ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 201)

ตัวอย่างปริบทการใช้

(19) สาวไซด์ไลน์ เปิดหมดใจ รับงานผ่านทวิตเตอร์ โกยเดือนละแสน เผยหนุ่มวัย 20

ชอบขึ้นครู

2.3.2 จับไก่

คำว่า จับไก่ ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 แต่พบบริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า จับหญิงไปเพื่อเสพสุข

ตัวอย่างบริบทการใช้

(20) ลูกชายของเขาไม่ทำมาหากินอะไร วัน ๆ เอาแต่จับไก่เพื่ออวดเพื่อน

2.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี

พบว่ามี 21 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ทำสาว ปิดอู๋ ปล้นสาวท ผิดผี ผ้าเหลืองร้อน เผด็จศึก เผด็จสาวท ฝ่าไฟแดง ยกเครื่องยิงกระต่าย ร้อนผ้าเหลือง เล่นซู้ เวียนเทียน สวมเขา เสียดผี หยอดไข่ หักอก หูดำ ให้ท่า ออกหัก และอัดถั่วดำ ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.4.1 ทำสาว

คำว่า ทำสาว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. ตบแต่งช่องคลอดให้เหมือนสภาพเดิม.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 568)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(21) หญิงสมัยนี้นิยมทำสาวกันมากขึ้น

(22) เลเซอร์รีแพร์ ทำสาวได้ไม่ต้องผ่าตัด ภายใน 30 นาที

2.4.2 ฝ่าไฟแดง

คำว่า ฝ่าไฟแดง ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แต่พบบริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างการที่ผู้หญิงมีประจำเดือน

ตัวอย่างบริบทการใช้

(23) ทั้ง ๆ ที่ภรรยาเขากำลังมีประจำเดือน เขาก็ยังขึ้นฝ่าไฟแดงโดยไม่ฟังคำทัดทาน

2.4.3 หยอดไข่

คำว่า หยอดไข่ ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 แต่พบปริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงจนเกิดการตั้งครรภ์ ตัวอย่างปริบทการใช้

(24) เขาเป็นคนเจ้าชู้มาก เทียวได้ไปหยอดไข่ไว้ที่โน่นที่นี่

สรุป

จากการวิเคราะห์คำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศพบว่า มีจำนวน 59 คำ โดยจำแนกความหมายได้เป็น 2 ประเภท คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 18 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 41 คำ ดังตารางสรุปนี้

ตาราง 1 แสดงหมวดหมู่คำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ประเภทความหมาย	หมวดหมู่ภาษาเพศ				จำนวน	ร้อยละ
	เพศภาวะ	สรีระทางเพศ	การปฏิบัติทางเพศ	เพศวิถี		
1. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น	5	3	5	5	18	30.51
2. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น	5	5	10	21	41	69.49
รวม	10	8	15	26	59	100

1. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น

คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น คือ มีคำสมาชิกคำประสมที่คำใดคำหนึ่งของคำกริยาประสมแบบรวมนามเปลี่ยนแปลงความหมายหรือความหมายนั้นสูญหายไป จากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศพบว่ามีจำนวน 18 คำ โดยมีการจัดหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

1.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า กินหัว กินเมีย ชายตัว ตายคอก และปล่อยตัว

1.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ พบว่ามี 3 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า นมกระดอก นมล้น และนมมหก

1.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วย คำว่า ชนข้าง ชักว้าว ช่วยตัวเอง ทำการบ้าน และเป็นงาน

1.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า คำเนื้อสด ตัดสวาท ติดอ่าง มุดมุ้ง และอารมณ์เปลี่ยว

2. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น (fully conventionalized) คือ คำทั้งคำจะแสดงความหมายใหม่ในเชิงอุปลักษณ์ จากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบว่ามีจำนวน 41 คำ โดยมีการหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

2.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ขึ้นครุ ขึ้นคาน ขึ้นหิ้ง ตายรัง และแตกพาน

2.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ชัดจรวด จอแบน ฉีกหูเรียน นกเขาไม่ขัน และสไลด์หนอน

2.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 10 คำ ซึ่งประกอบด้วย คำว่า ขึ้นครุ ขึ้นห้อง ขุดทอง จับไก่ ตกเบ็ด ตีฉิ่ง ตีหม้อ รับแขก ลงแขก และล่อมปากอ่าว

2.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 21 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ทำสาว ปิดอู่ ปลิ้นสวาท ผิดผี ผ้าเหลืองร้อน เผด็จศึก เผด็จสวาท ฝ่าไฟแดง ยกเครื่อง ยิงกระต่าย ร้อนผ้าเหลือง เล่นขู้ เวียนเทียน สวมเขา เสียผี หยอดไข หักอก หูดำ ให้ท่า ออกหัก และอัดถั่วดำ

อภิปรายผล

ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในงานวิจัยนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ โดยแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น และ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาประสมภาษาไทยในแนวไวยากรณ์หน้าที่ นิยมแบบลักษณะภาษา ของอัญชลี สิงห์น้อย (2552) กล่าวว่า คำกริยาประสมพบมีความแตกต่างในเรื่องของระดับการกลายเป็นคำเดี่ยว (degree of lexicalization) ซึ่งมีทั้งคำประสมที่มีความหมายตรงและไม่ตรงตามวากยสัมพันธ์หรือเป็นความหมายจำเพาะที่ผิดไปจากความหมายจากการรวมคำเข้าด้วยกัน คำสมาชิกตัวใดตัวหนึ่งของคำประสมเปลี่ยนแปลงความหมายหรือความหมายนั้น สูญหายไปจากคำ ความหมายเปลี่ยนไปเกิดจากกระบวนการใช้ความหมายเชิงอุปลักษณ์ (metaphor) ซึ่งไม่สามารถทำนายได้จากหน่วยสมาชิก ต้องอาศัยความรู้ที่นอกเหนือจากตัวภาษา เช่น ที่มาของคำและวัฒนธรรมประกอบ

จากการศึกษาพบว่าไม่ปรากฏคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ความหมายเรื่องเพศแบบตรงไปตรงมา แต่ความหมายเรื่องเพศจะปรากฏชัดในคำกริยาประสมแบบรวมนามจะเป็นที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้นมากกว่าคำกริยาประสมแบบรวมนามจะเป็นที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น เพราะรูปภาษาที่นำมาใช้จะเป็นลักษณะเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเพศภาวะและเพศวิถี ซึ่งไม่สามารถกล่าวอย่างตรงไปตรงมาได้

เหตุผลที่เรื่องเพศไม่สามารถกล่าวอย่างตรงไปตรงมาได้นั้น อาจอธิบายด้วยแนวคิดเกี่ยวกับคำต้องห้าม (taboo) และความไม่สุภาพ (impoliteness) ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ปรากฏคำกริยาประสมแบบรวมนาม แบบธรรมเนียมปฏิบัติ โดยเฉพาะ คำกริยาประสมแบบธรรมเนียมปฏิบัติแบบเต็มขั้นที่ปรากฏมากนั้น ยิ่งตอกย้ำว่า

การพูดถึงเรื่องเพศไม่สุภาพ คำที่ใช้จึงต้องใช้ในการหมายเชิงอุปลักษณ์แทน สอดคล้องกับ นพวรรณ เมืองแก้ว และเชิดชัย อุดมพันธ์ (2563: 161) ที่กล่าวว่า ปรากฏการณ์การนำอุปลักษณ์มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สุภาพ หากกล่าวถึงอย่างโจ่งแจ้งในที่สาธารณะ เนื่องด้วยขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมไทยยังคงเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตและมีบทบาทในเรื่องเพศจึงทำให้การวางตัว ต่อเพศตรงข้ามเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้ความสนใจและแสดงออกอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวยังให้ข้อสรุปในการอภิปรายผลไปในทิศทาง เดียวกันกับงานวิจัยเรื่อง อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ในคำศัพท์เรื่องเพศ จากพจนานุกรม คำใหม่ เล่ม 1 ของบงกชกร ทองสุก (2558) กล่าวคือ คำนั้นได้แสดงถึงวาทกรรม เรื่องเพศที่แฝงอยู่เบื้องหลังถ้อยคำและการใช้ภาษา โดยคำที่สื่อถึงเรื่องเพศในปัจจุบัน นั้นมักใช้ในการติดต่อสื่อสาร การบริภาษ และการสื่อความหมายไปพร้อม ๆ กับเผย ให้เห็นถึงอำนาจของภาษาที่เข้ามากำกับความคิดและวิถีปฏิบัติในเรื่องเพศของคนใน สังคม ซึ่งทั้งภาษาและเรื่องเพศล้วนแต่ถูกประกอบสร้างขึ้นด้วยกลไกและ กระบวนการทางสังคมที่ซับซ้อนและแยบยล และแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

เอกสารอ้างอิง

- การุญญ์ พนมสุข. (2549). การวิเคราะห์เปรียบเทียบอุปลักษณ์ในบทอัครรรยของ
วรรณกรรมไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. **วารสาร
ประชากรและสังคม**, 15(1), 43-65.
- ชนิกา พรหมมาศ. (2560). **กริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย** [วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นพวรรณ เมืองแก้ว และเชิดชัย อุดมพันธ์. (2563). อุปลักษณะเรื่องเพศในรายการทาคู่ “The Love Machine วงล้อ ลุ้นรัก”. **วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้**, 8(2), 160-177.

บงกชกร ทองสุก. (2558). การศึกษาอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ในคำศัพท์เรื่องเพศ จากพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1. **วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 12(1), 33-44.

มลฤดี ลาพิมล, พิมพวัลย์ บุญมงคล, ศรีนยา สิงห์ทองวรรณ, อุไรรัตน์ หน้าที่ใหญ่ และ รณภูมิ สามัคคีคารมย์. (2551). **วาทกรรมเรื่องเพศในหลักสูตรเพศศึกษา แนวใหม่: มุมมอง การต่อรอง และการประยุกต์ใช้**. มุขนิธิสร้างความสำเร็จ เรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม (วปส.) มหาวิทยาลัยมหิดล.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

เสถียร จันทิมาธร, ประพันธ์ ผลเสวก, บริสุทธิ์ กาสินพิลา, สรกล อุดุลยานนท์, ฐาภากร บุนปาน, สุพจน์ แจ็งเร็ว, วรศักดิ์ ประยูรสุข และสุวพงศ์ จันฝังเพ็ชร. (2543). **พจนานุกรมนอกราชบัณฑิตยฯ**. มติชน.

อัญชลี สิงห์น้อย. (2552). **การวิเคราะห์หน่วยสร้างภาษาประสมภาษาไทยในแนว ไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา** [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาและคติชนวิทยา คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.